

A rána sú v ňom tiché

Lojzo

Na zastávke tĺpne mi aj ucho,
či ma vôbec zoberie a kožu zo mňa zoderie
a potom vyplúje a potom vyplúje.
Každé ráno len tie isté tváre:
„Včera som si vystrihla podľa Burdy kabátik
a celkom novučičké šaty“.

Už sa blíži, otvorila sa dvere,
dovnútra som vnesený, nikto nie je vznešený
ba opak pravdou je, ba opak pravdou je.
Nesiahajte mi na také miesta,
„Vy jeden hulvát škaredý, vyhodím vás zo dverí,
na to je poludňajšia siesta“.

R: Ako to s nami, ako to jazdíš,
ty, ty, ty, ty, ty jeden cvok.
„Keď sa vám nelúbi, tak počas jazdy,
môžem si zložiť ruky v bok“.

Pomaličky blížime sa k práci,
nikto sa už nedrží, nemusí a vydrží
povoľujú vrecká, povoľujú vrecká,
pätnásť miliónov je hádam dosť,
včera večer na Pešti, dávali tam neresti
a u nás seriál pre radosť.

R: (a pôjdeme kade ľahšie)
Vy, vy jedno zvieratko, dáš tú ruku preč!
ahoj, Oli si tu sama? - Ta ne?
Revízia cestovných rízkov.
ak stojíte, držte ma.
Uvoľnite miesto mladším.

Doraziť sme dorazili všetci,
jeden s novým monoklom, druhá s očkom pod sukňou
a tretí bez kufra, a tretí bez kufra.
Do práce sme vysmiate a svieži.
„Ráno plné radostí, problémov a blbostí,
každý deň prežívame sami“.
Kde pak ty metro hnízdo máš?